

ΚΩΔ.: 034295

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

«Φωνή βοώντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου»
(Ματθ. γ', 3)

Ἡ εικοστή πέμπτη Μαρτίου

Γ. Μαρτινέλλης

Τέτοια νῆμερα διάλεξεν ἡ σπλαχνική Μαρία
να εἰπεῖ στον Κύριο του Παντός που τ' ἀψυχα ἐμψυχώνει:
«Κοίτα στη γῆ τους Χριστιανούς, που μ' ἀπειρη λατρεία
ἐμέ γιορτάζουν σῆμερα, πόση σκλαβιά πλακώνει;»
Και πνεῦμα θεῖο χύθηκε μεμιάς εἰς τὴν Ἁγία
ψυχή του ἐνδόξου Γερμανοῦ, που ἀτρόμητος ἀπλώνει
το ξακουστό το Λάβαρο κι ἀπὸ τὴν ἐκκλησία
πρώτος προβαίνει ἀγωνιστής και πρώτος ξεσπαθώνει.
Φεύγουν ἀπ' ὅλες τις μεριές οἱ Τούρκοι τρομαγμένοι,
ἐνῶ προφέρει ὁ Γερμανός κι νυχολογούν οἱ ἄλλοι
τον ὄρκο, π' ὅλην ἔσειε βαθιά τὴν οἰκουμένη.
Μέρα γλυκιά, μέρα λαμπρή, μέρα χαριτωμένη!
Κάθε φορά που ἡ λάμψη σου στὴν ἐκκλησιά προβάλλει,
πάντα με δάφνη ἐλεύθερη θα τὴν ἰδεῖς σπαρμένη.

Ἐκδίδεται
με τὴν εὐλογία
του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Μυτιλήνης
κ. Ἰακώβου

Τρίμηνο περιοδικό
Ἐνορίας
Τιμίου Προδρόμου
Λισβορίου Λέσβου

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ
2013

Ἔτος 21^ο
Ἀρ. Φύλλου 77

ΛΙΣΒΟΡΙ...

ΠΥΡΡΑΙΩΝ ΓΗ...

ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΧΩΡΑ

44ο

π. Γεωργίου Αλεντά

11ο

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΛΙΣΒΟΡΙ

Κλείνοντας την αναφορά μας στο θέμα του ΛΙΣΒΟΡΙΑΝΟΥ ΓΑΜΟΥ, θεωρούμε σκόπιμο να αναφερθούμε και στα γαμήλια τραγούδια.

Είναι τούτα αναπόσπαστο κομμάτι της παράδοσής μας, αφού δεν νοείται γάμος χωρίς τραγούδι, χωρίς ποίηση, χωρίς δρώμενα.

Και βέβαια όχι μόνο σε μας, όχι μόνο στο νησί μας μα και σ' ολόκληρη τη πατρίδα μας, ανέκαθεν «άδοντες και ψάλλοντες» στερώνναμε το καινούριο σπιτικό.

Μέσα σ' αυτά εκφράζεται έντονα η χαρά, όλων για το καινούριο ζευγάρι, παινεύονται ομορφιές και προτερήματα, διαλαλούνται αρχοντιές και πλούσια προικιά, ακατάπαυστες είναι οι ευχές για ανθόσπαρτο βίο.

Μεγάλο βέβαια το μερίδιο εδώ και του κουμπάρου, καθώς και των γονιών συμπεθέρων.

Όλος ο κόσμος, όλη η φύση, ο ουρανός και η γη «συγχαίρει» για το ευτυχές γεγονός.

*Σήμερα λάμπει ο ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα στεφανώνεται αϊτός με περιστερά.*

.....
Έχουμε ήδη δημοσιεύσει παλαιότερα κάποια απ' τα τραγούδια του γάμου.

Επειδή όμως θέλουμε κάτι πιο ολοκληρωμένο, θα αναδημοσιεύσουμε στη συνέχεια και γαμήλια ο κ συλλογή και η δημοσίευση αυτών ανήκει στην κ. ΠΟΠΗ ΧΑ-

Γάμος Δημητρίου και Αγγέλας Αλεξίου

ΤΖΟΓΛΟΥ – ΜΠΛΑΝΗ, αυτή έχει κουραστεί για τούτα και τα δημοσιεύει στο εξαίρετο βιβλίο της «ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ» που είναι έκδοση της ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΛΕΣΒΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ ΤΗ ΛΕΣΒΟ

Έλα Χριστέ και Παναγιά και Δέσποινα Μαρία
και Μιχαήλ Αρχάγγελε να βάλεις ευλογία.

Νύφη μου τη γιρλάντα σου την είδα μες την Τήνο
και την φορούσε η Παναγιά στεφάνι ένα γύρο.

Γαμπρός είναι γαρίφαλο κι η νύφη ορτανσία
και του κουμπάρου το κορμί μοιάζει με παρησία.

Γαμπρός μας είναι ήλιος κι η νύφη μας σελήνη
και ο κουμπάρος ξακουστός σ' όλη τη Μυτιλήνη.

Ανοίξτε τα παράθυρα να λάμψει το φεγγάρι
λάμπουν της νύφης τα προικιά και του γαμπρού η χάρη.

Γαμπρέ που πέρασες μπαξέ κι έκοψες λουλούδι
και το 'βαλες στην τσέπη σου και σε ζήλεψαν ούλοι.

Ένα τραγούδι θε να πω επάνω στο κεράσι
να ζήσει η νύφη κι ο γαμπρός να ζήσει να γεράσει.

Ωραία είν' η νύφη μας σαν τη θεά Αφροδίτη
και έχει εις το μέτωπο ελκυστικό μαγνήτη.

Ως λάμπει το ασπροχρύσαφο στην αργυρή ανέμη
λάμπει η νύφη κι ο γαμπρός λάμπουν κι οι καλεσμένοι.

Νύφη μου ποιος σε στόλισε και σου 'βαλε εικόνα
και σου 'βαλε στην κεφαλή ολόχρυση κορώννα.

Νύφη μου ποιος το στόλισε αυτό το νυφροστόλι
η Παναγιά και ο Χριστός κι οι δώδεκα Απόστολοι.

Της νύφης μας το πρόσωπο σαν κάμπος λουλουδίζει
σαν λίμνη πάει κι έρχεται και γλυκοκυμματίζει.

Γαμπρός μας είναι έξυπνος με σκέψη στο κεφάλι
και έσκυψε και διάλεξε της γης τ' ανατοράλι.

Σαν πύργος να θεμελιωθεί σαν βάτος να ριζώσει
τ' αντρόγυνο που γίνεται να ζήσει να στεριώσει.

Χρυσό δεντρί σου φέραμε νύφη μου στην αυλή σου
να το ποτίζεις ζάχαρη να το 'χεις στη ζωή σου.

Ώσπου να στέκουν οι ελιές να ζουν της νύφης οι γενιές
ώσπου να στέκουν τα βουνά να ζούνε τα συμπεθεριά.

Τι ωραιότης είν' αυτή νύφη μου εις εσένα
όλος ο κόσμος απορεί κι η μάνα που σε γέννα.

Και πώς να μην έχω χαρά να μην πετώ στα νέφη
που σήμερα παντρεύεται η πρώτη μου ξαδέρφη.

Κουμπάρος είναι άγγελος κουμπάρα είναι σουλτάνα
και ο γαμπρός γαρίφαλο κι η νύφη ματζουράνα.

Τσακίσματα

Τριαντάφυλλα τριαντάφυλλα της νύφης μας τα μάγουλα
Πουλάκια άγρια κι ήμερα για τραγουδήστε σήμερα.
Λουλούδια άγρια και ήμερα όλα ανθίστε σήμερα.
Νύφη μου άνθος της μηλιάς μορφότερη της γειτονιάς.
Γαμπρός δεν είναι μάνας γιος μόν' λεμονιάς είναι ανθός.
Αννα Πορτόγλου, Νάπη.

Τα τσακίσματα παρεμβάλλονται ενδιάμεσα.

Σήμερα λάμπει ο ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα στεφανώνεται αϊτός με περισσότερα.

Στον ουρανό πετούσανε δυο άσπρα περιστέρια
απ' το Θεό ήταν γραφτό για να γενούνε ταίρια.

Νύφη μ' το νυφιστόλι σου βαγιόφυλλο πλεγμένο
και πάνω στο βαγιόφυλλο αηδόνι πλουμισμένο.

Σας εύχομαι να ζήσετε σαν τα περισσότεράκια
ποτέ να μην περάσετε στο βίο σας φαρμάκια.

Νύφη μου ανθοστόλιστη τ' αηδόνια σαν σε δούνε
νομίζουν είναι άνοιξη και γλυκοκελαηδούνε.

Όλο τη νύφη τραγουδούν και το γαμπρό τιμούνε
και την καμήνη μάνα του δεν την παρηγορούνε.

Για στρώσετε τον καναπέ βελούδο της Ευρώπης
για να καθίσει η πεθερά που έδωσε το γιο της.

Σήκω νύφη μ' και φίλησε της πεθεράς σ' το χέρι
που έθρεψε βασιλικό για να στον δώσει ταίρι.

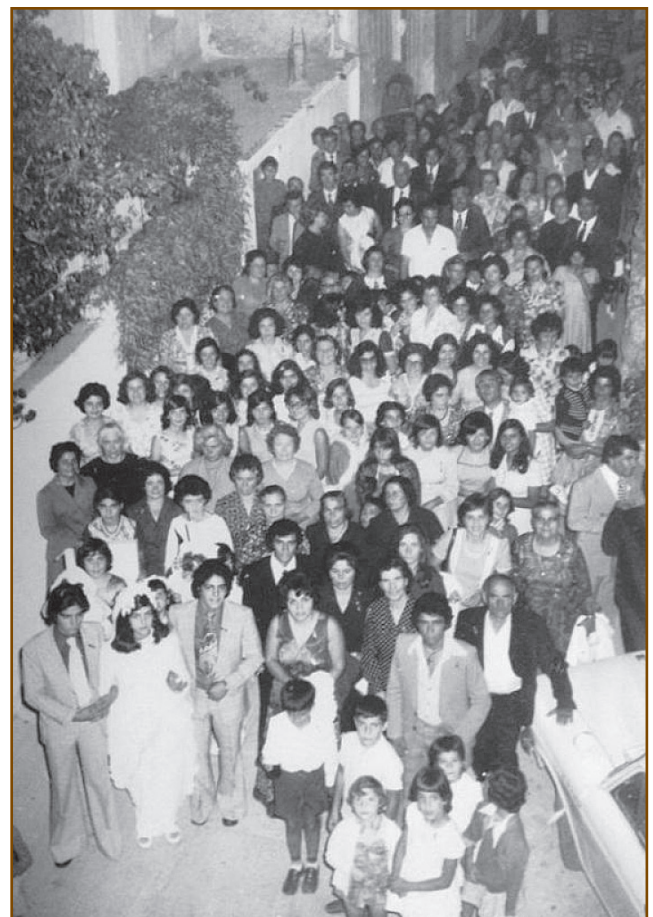
Σήκω νύφη μ' και φίλησε της μάνας σου το χέρι
απόψε στεφανώνεσαι και παίρνεις άλλο ταίρι.

Η μέρα η σημερινή ανάσταση μου φάνει
που 'δα τη φιλενάδα μου μ' ολόχρυσο στεφάνι.

Χρυσή λαμπάδα του γαμπρού της νύφης ασημένια
και του κουμπάρου τα κεριά χρυσά μαλαματένια.

Τσακίσματα

Τριαντάφυλλα μαδήσετε τη νύφη να στολίσετε.
Τριαντάφυλλα κι ανθόνερο να ράνουν νύφη και γαμπρό.
Νυφούλα μου ευθύς ευθύς την μάνα σου μην αρνηθείς.
Γαμπρέ μου ήλιε μου χρυσέ ζουμπούλι μου και μενεξέ.
Ειρήνη Χατζόγλου, Αγία Παρασκευή

*Γάμος Αντωνίου και Ελένης Παπαναστασίου.
Πορεία προς την εκκλησία.*

Θα βρούμε το θάρρος της αυτοκριτικής και της έμπρακτης μετάνοιας;

Του Σεβ. Δημητριάδος κ. Ιγνατίου
στην Εφημερίδα Δημοκρατία

Το Τριώδιο, αποτελεί το πρώτο στάδιο της προετοιμασίας μας για τα Πάθη και την Ανάσταση του Χριστού. Και οι δύο πρώτοι πρωταγωνιστές στην αρχή αυτής της μεγάλης διαδρομής, στέκονται ο Τελώνης και ο Φαρισαίος.

Η παρουσία τους δεν είναι τυχαία. Η συμπεριφορά και των δύο αποτελεί σαφές μήνυμα για κάθε άνθρωπο και κάθε εποχή, πως, κάθε προσπάθεια εξόδου από κάθε είδους κρίση, είτε θα εμποδιστεί από την άρνηση του Φαρισαίου να αναγνωρίσει τα λάθη του, είτε θα διευκολυνθεί από την διάθεση του Τελώνη να κάνει την αυτοκριτική του.

Οι εποχές που ζούμε είναι εποχές δράσης. Απαιτούν εγρήγορση, σχεδιασμό και αναγνώριση λαθών, προκειμένου να μην επαναληφθούν. Αυτή η διαδικασία, όμως, προϋποθέτει μια επιλογή: θα ξοδέψουμε όλες μας τις δυνάμεις στην αναζήτηση ενόχων, που πάντα είναι άλλοι, εκτός από μας; Ή θα βρούμε το θάρρος της αυτοκριτικής και της έμπρακτης μετάνοιας;

Οι άνθρωποι, που χειρίζονται τις τύχες του Ελληνικού λαού, είτε σε πολιτικό, είτε σε πνευματικό επίπεδο, επικαλούνται συχνά τις μεγάλες τους ευθύνες, προκειμένου να απαντήσουν στο παράπονο ή στην οργή για πολλές από τις επιλογές και τις αποφάσεις τους. Δυστυχώς, όμως, αρνούνται να αποδεχθούν την μεγαλύτερη ευθύνη τους: την αυτοκριτική. Αλλά και όταν ψελλίζουν αυτή τη λέξη, ο κόσμος γίνεται αποδέκτης όχι του πνεύματος της συντριβής ενός Τελώνη, αλλά του πνεύματος της αλαζονείας ενός Φαρισαίου. Είναι αυτό ακριβώς το πνεύμα, που ευθύνεται για την πλήρη απαξίωση της κάθε είδους ηγεσίας αυτού του τόπου, αλλά και για την πλήρη άρνη-

ση υποστήριξης των όποιων μέτρων και των όποιων πρωτοβουλιών λαμβάνονται από εκείνην εκ μέρους του λαού.

Η άρνηση αυτοκριτικής εκ μέρους πολιτικών και πνευματικών ταγών, όμως, δεν πρέπει να αποτελέσει άλλοθι μιας αντίστοιχης άρνησης, εκ μέρους των απλών μελών της κοινωνίας μας. Πολύ περισσότερο μάλιστα, όταν όλοι γνωρίζουμε πως οι ηγεσίες ρυθμίζουν πολλές φορές τη στάση τους ανάλογα με την ανοχή ή ακόμη και την σιωπηλή προτροπή της ευρύτερης κοινωνίας. Μια κοινωνία με νοθευμένες αξίες και χαλαρά κριτήρια αξιολόγησης είναι αδύνατον να κρίνει και να αντισταθεί σε αποφάσεις, που αφορούν ακόμη και την ίδια την επιβίωσή της. Ακόμη χειρότερα, μια κοινωνία με συμπεριφορές αυθαιρεσίας και ευκολίας στην παρανομία σε κάθε της δραστηριότητα, ουσιαστικά αθώνει την αυθαιρεσία και την παρανομία της οποίας εξουσία, περιοριζόμενη σε κραυγές και εκδηλώσεις εκτόνωσης και θυμού, θυμίζοντας και αυτή ένα άλλο είδος Φαρισαίου.

Είναι γεγονός πως την αυτοκριτική την αποφεύγουν, τόσο οι υψηλά, όσο και οι χαμηλά ιστάμενοι. Οι μεν πρώτοι θεωρούν πως θα τους αφαιρέσει κύρος. Όσο για τους δεύτερους, την κατηγορούν ως αιτία εξομοίωσης των ευθυνών και τελικά αδράνειας και ατιμωρησίας. Πίσω, όμως και από τις δύο αυτές συμπεριφορές κρύβεται μια κοινή αιτία με πνευματικό περιεχόμενο: η άρνηση ν' αλλάξουμε. Ίσως διότι ο μακρόχρονος εθισμός στα κοντόφθαλμα οφέλη της διαφθοράς έχει εξοβελίσει εντελώς το όραμα μιας κοινωνικής ζωής, στηριγμένης στην ισονομία και στην προσωπική ευθύνη. Ίσως, όμως και διότι η άρνηση της προσωπικής αλλαγής να έχει ένα βαθύτερο αίτιο: την έλλειψη θάρρους.

Φαίνεται πως αυτό που φοβόμαστε δεν είναι μόνο τα μέτρα και η χρεοκοπία. Ένας φόβος μεγαλύτερος δείχνει να έχει καταλάβει την ψυχή μας: ο φόβος αναγνώρισης των λαθών μας και ο καταλογισμός των προσωπικών μας ευθυνών. Τον φόβο αυτό πρέπει να αντικαταστήσει επειγόντως το θάρρος της αυτοκριτικής. Είναι το θάρρος εκείνο που απέκτησε ο Τελώνης και που φαίνεται να αποτελεί την βασική προϋπόθεση Ανάστασης.

ΠΗΓΗ

<http://synodoiporia.blogspot.gr>

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους & Αρδαμερίου Νικόδημος (7/9/1931 - 16/09/2012)

αρχιμ. Χρυσστόμου Μαϊδώνη, Πρωτοσυγκέλλου
Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους & Αρδαμερίου

Α. Ο ΠΡΟΝΑΟΣ

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

α) Καταγωγή. Ο μακαριστός Μητροπολίτης Ιερισσού Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κυρός Νικόδημος (κατά κόσμον Νικόλαος Αναγνώστου) γεννήθηκε στο Λισβόρι της Λέσβου την 7ην Σεπτεμβρίου του έτους 1931, από την ιερατική οικογένεια του π. Ευστρατίου πρεσβυτέρου και Ευστρατίας πρεσβυτέρας.

Τα παιδικά του χρόνια στη Ευαγγελίστρια του Παλαιχωρίου Πλωμαρίου Λέσβου, όπου ήταν εφημέριος ο πατέρας του ιερέυ, έβαλαν σφραγίδα σ' όλη τη ζωή του. Εκεί μολιάστηκε με την ιερωσύνη, την οποία αγάπησε εφ' όρου ζωής. Πότε ξελειουργά τον παπα-Στρατή και πότε παίζει τα ιερατικά παιχνίδια στην αυλή της Εκκλησίας.

Κάποια βράδια θα του έμειναν αξέχαστα, όταν έβαζε τα ορφανά ο παπα-Στρατής γονατιστά στο νάρθηκα της Βαγγελίστρας να λένε τους χαιρετισμούς. Έτσι από τότε στον τόπο της μητέρας που δεν γνώρισε, έβαλε την Μητέρα Παναγία.

Έτσι παρηγορούσε τους ιερείς του, «είμαι παπαδοπαιδί, ξέρω τι τραβά μια ιερατική οικογένεια. Σας καταλαβαίνω, σας νιώθω». Όταν απαιτούσε την τελειότητα από τους ιερείς του, είχε μπροστά του τον πατέρα του παπα-Στρατή, και την τελειότητα την

εντόπιζε στη λειτουργική ζωή του έφημερίου, που πρωί-βράδυ πρέπει να βρίσκεται στην Εκκλησία του με το πετραχήλι και νά ιερουργεί το μυστήριο της Εκκλησίας.

β) Σπουδές στη Χάλκη. Ένας δεύτερος και καθοριστικός σταθμός στην μέχρι σήμερα πορεία του στάθηκε «ο λόφος της Ελπίδος», εκεί στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης μέσα στο κλίμα της Αγίας και Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας.

Μόλις έφθασε από τη Μυτιλήνη στην Κωνσταντινούπολη, φάνηκε μέσα απ' την Ανατολή η Εκκλησία του Γένους, η Αγία Σοφία. Θρύλος και θαυμασμός στην καρδιά του νεαρού Νικόλαου. Πόθος και λαχτάρα να προσκυνήσει τό σύμβολο του Γένους, την Μεγάλη Εκκλησία. Αυτό το βίωμα έγινε καημός και έγινε σπαραξικάρδιο επιφώνημα «Αχ Ανατολή» στο αγαπημένο του τραγούδι «στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια». Η Ανατολή γεμάτη φως, ελληνορθόδοξη παράδοση, Ρωμιοσύνη, αλλά και γεμάτη πόνο και μαρτύριο.

γ) Η χειροτονία του. Μετά την ολοκλήρωση των Θεολογικών σπουδών του, ο αείμνηστος Σχολάρχης Ικονίου Ιάκωβος, τον οδηγεί στο Ιερό θυσιαστήριο και του ενχειρίζει την Αγία Ιερωσύνη. Στις 20 Σεπτεμβρίου του 1955 διάκονος και στις 24 πρεσβύτερος.

Ο Σεπτέμβριος του 1955, άλλη μια ματωμένη σελίδα του Ελληνισμού της Πόλης. Η καταστροφή του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης. Οι Τούρκοι ανέβηκαν πάνω στη Θεολογική Σχολή. Κατέστρεψαν, έκαψαν και όπως μας έλεγε «αν έβρισκαν μπροστά, τους άνθρωπο θα τον μασούσαν από την λύσσα». Ενώ οι σπουδαστές με το Σχολάρχη ήταν κρυμμένοι στην οροφή της Σχολής. Τέτοια γεγονότα ήταν εύκολο να τά λησμονήσει;

Έτσι μέσα σε διωγμούς και μαρτύρια έγινε το ξεκίνημα της Ιερωσύνης του.

Κατά την χειροτονία του μετονομάστηκε Νικόδημος. Και ήταν ο πρώτος που ελάμβανε το όνομα του Αγίου Νικόδημου του Αγιορείτου. Αυτή ήταν η εντολή του αειμνήστου Πατριάρχου Αθηναγόρου. Ο πρώτος που θα χειροτονείτο να ονομαζόταν Νικόδημος. Τότε είχε αναγνωρισθεί ως Άγιος, ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης. Ήθελε να λάβει το όνομα του Ιερού Χρυστόμου, τον οποίον είχε ίνδαλμα. Έκανε υπακοή, έλαβε και ετίμησε το όνομα του Αγίου Νικοδήμου.

δ) Το Πατριαρχείο. Εκεί στην τροφό Θεολογική

σχολή συνδέθηκε μια για πάντα με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Από τότε η αγάπη, ο σεβασμός και η αφοσίωση εκφράσθηκαν σε τέλειο βαθμό. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης είναι ο μάρτυρας. Και η προσευχή του διαπρύσια «υπέρ τον ιερό κλήρου και του ευσεβούς λαού της βασιλεύουσας», για τους λίγους των ελάχιστων που έμειναν στην Βασιλεύουσα για να φυλάνε τις Θερμοπύλες του Γένους.

ε) Η Ιερατική του πορεία

• Μάλτα 1-1-1955 μέχρι 31-5-1958. Εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Μελίτης.

• Μεγάλη Βρετανία 1-6-1958 μέχρι 31-7-1959. Εφημέριος στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου και Αποστόλου Ανδρέου Μπέρμιγχαμ. Στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ μετεκπαιδύεται στην Καινή Διαθήκη.

• Μυτιλήνη 27-7-1959 μέχρι 31-12-1976. Προσκήθηκε από τον Μητροπολίτη Μυτιλήνης κυρό Ιάκωβο στην Μητρόπολη Μυτιλήνης, όπου 18 χρόνια υπηρέτησε ως Πρωτοσύγκελλος, εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγίου Θεράποντος Μυτιλήνης, αδελφός της Ιεράς Μονής Υψηλού. Ήταν ο πρώτος διευθυντής του Οικοτροφείου Αριστούχων μαθητών 1961-1976 και στην περίοδο που ήταν διευθυντής φιλοξενήθηκαν στο οικοτροφείο 605 μαθητές. Επίσης υπηρέτησε ως περιοδεύων Ιεροκήρυκας στις Ενορίες, συμπαραστάτης των ιεροσπουδαστών, καθοδηγητής στην ιερωσύνη, οργανωτής της Κατασκλήνωσης Ιεροσπουδαστών.

Η έλευσή του στην Μυτιλήνη συμπίπτει με την αποκάλυψη των νεοφανών Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης στη Θερμή. Ο Νικόδημος, ως Πρωτοσύγκελλος, συμπαρίσταται και αναλαμβάνει Πρόεδρος ανεγέρσεως της Ιεράς Μονής του Αγίου Ραφαήλ. Ήταν αυτόπτης μάρτυς της ευρέσεως των Ιερών Λειψάνων των Νεομαρτύρων.

• Μονή Βλατάδων 1-1-1977 μέχρι 28-2-1980. Οργανώνει την Αδελφότητα. Αντιπρόεδρος του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών. Διδάσκει Ποιμαντική και Λειτουργική στη Εκκλησιαστική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσ/νίκης.

• Άγιος Νικόλαος Αχαρνών 1-3-1980 μέχρι 27-3-1981.

στ) Η εκλογή του σε Μητροπολίτη. Μητροπολίτης στη Μητρόπολη Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου εκλέχθηκε από την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος στις 27 Μαρτίου 1981. Χειροτονήθηκε Επίσκοπος στις 29 Μαρτίου 1981 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αχαρνών υπό του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ και δώδεκα άλλων αρχιερέων.

Η ενθρόνισή του στην Ιερά Μητρόπολη Ιερισσού Αγίου Όρους και Αρδαμερίου έγινε στις 16 Απριλίου 1981, με παρουσία του Αντιπροέδρου της Ιεράς Συνόδου αιμνήστου Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ιακώβου, του Τοποτηρητού της Ιεράς Μητροπόλεως αιμνήστου Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Κωνσταντίνου, του αιμνήστου Σχολάρχου και Καθη-

γητού της Θεολογικής Σχολής Χάλκης Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως κ. Μαξίμου και δώδεκα άλλων Αρχιερέων, των Αρχών του τόπου και πλήθους λαού.

Β. Ο ΚΥΡΙΩΣ ΝΑΟΣ

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Ο Μητροπολίτης Νικόδημος ήταν ο Μητροπολίτης των έργων.

1. Το πρώτο έργο του ήταν η αποκατάσταση της κλονισμένης εμπιστοσύνης του λαού προς την Εκκλησία. Αυτό το κατάφερε με ένα έξουθενωτικό πρόγραμμα πνευματικής εργασίας μέρα-νύχτα. Υπέφερε από την αγωνία για την πορεία της Μητροπόλεώς του. Ένας Αγιορείτης ιερομόναχος είπε: «πρώτη φορά είδα Δεσπότη με τόση πίστη και τόση αγωνία για το ποίμνιό του».

2. Αναβάθμισε τις σχέσεις της Μητροπόλεως με το Άγιον Όρος. Πολλές φορές το χρόνο προσκαίετο να προστεί σε πανηγύρεις Ιερών Μονών, Σκητών και Κελλιών. Τέλεσε 17 χειροτονίες στο Άγιον Όρος. Ιερομόναχοι με πρόσκλησή του επισκέπτονταν τις ενορίες της Μητροπόλεως, όπου κήρυτταν και εξομολογούσαν. Πολλά Αγία Λείψανα ήρχοντο στις ενορίες για αγιασμό των πιστών. Επανήλθε το έθιμο της εξόδου του Τιμίου Σταυρού από τη Μονή Ξηροποτάμου στα Πετροκέρασα την Κυριακή των Βαΐων. Πολλές φορές ήλθε η κάρα του Αγίου Στεφάνου από τη Μονή Ξηροφώντος στον εορτάζοντα Ναό Αγ. Στεφάνου στην Αρναία. Το αποκορύφωμα ήταν η έξοδος για πρώτη φορά μετά από χίλια χρόνια της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας της Οδηγήτριας από τη Μονή Ξηροφώντος στην Ουρανούπολη το 1998.

3. Ανέδειξε και τίμησε τους 21 Αγίους της Μητροπόλεως. Ο Μητροπολίτης Νικόδημος είχε την ευλογία να αναδείξει και να τιμήσει τους 21 Αγίους της Μητροπόλεως. Απ' αυτούς μόνο ο Απ. Παύλος, ο Άγιος Μητροφάνης και η Αγία Ακυλίνα ετιμώντο. Οι υπόλοιποι ήταν σε αφάνεια. Το 1988 μάλιστα αφιερώθηκε το έτος στην τιμή των Τοπικών Αγίων και από τότε τιμούνται συστηματικά. Ορίσθηκε η ημέρα μνήμης. Αγιογραφήθηκαν οι εικόνες τους και συνετάχθησαν οι ιερές Ακολουθίες τους. Στις πανηγύρεις τους προΐστατο πάντοτε ο ίδιος ο μακαριστός Μητροπολίτης. Την Κυριακή μετά των Αγίων Πάντων καθιερώθηκε να τιμάται η Σύναξή τους.

Το δε Απολυτικό τους καθιερώθηκε να ψάλλεται σε κάθε Θ. Λειτουργία σε όλους τους Ναούς.

α) Οργάνωσε την Μητρόπολη.

• Διόρισε Πρωτοσύγκελλο, Γενικό Αρχιερατικό. Διείρεσε τη Μητρόπολη σε επτά (7) Αρχιερατικές Επιτροπές με τους Αρχιερατικούς Επιτρόπους, που ήταν οι συνεργάτες στο έργο της διοίκησης. Στελέχωσε τα Γραφεία με τρεις (3) μονίμους υπαλλήλους.

• Ανήγειρε λαμπρό Μητροπολιτικό Μέγαρο, που

περιλαμβάνει Επισκοπική κατοικία, Γραφεία, Αίθουσα Αποστολικής Διακονίας.

- Χειροτόνησε 88 νέους κληρικούς.

- Ανήγειρε τον καταστραφέντα εκ της πυρκαϊάς Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Στεφάνου εντός 16 μηνών. Καταστράφηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2005. Τα Θυρανοίξια του νέου Ναού τελέσθηκαν 24 Δεκεμβρίου 2006. Τα εγκαινία τελέσθηκαν από τον Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Ιερώνυμο στις 5 Σεπτεμβρίου 2010.

- Οργάνωσε 6 νέες Ενορίες. 1. Αγίων Αναργύρων Αρναίας, 2. Αγίου Νικολάου Ιερισσού, 3. Αγίας Ακυλίνης Ζαγκλιβερίου, 4. Αγίου Αυξεντίου Κάτω Σταυρού, 5. Λουτρόπολης Νέας Απολλωνίας. 6. Οι δύο Ναοί της Γαλάτιστας Παναγία και Άγιος Γεώργιος έγιναν ανεξάρτητες Ενορίες.

- Θεμελίωσε 5 νέους Ενοριακούς Ναούς. 1. Αγίου Νικολάου Ιερισσού, 2. Αγίας Ακυλίνης Ζαγκλιβερίου, 3. Αγίου Αυξεντίου, Κάτω Σταυρού, 4. Τίμιου Σταυρού Άνω Σταυρού 5. Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Γοματίου.

- Ανήγειρε δεκάδες Παρεκκλήσια. Τα πιο σημαντικά 1. Αγίου Μητροφάνους Στρατονίκης, 2. Αγίας Χαΐδως Στανού, 3. Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής Γαβριάδια Ιερισσού, 4. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ξηροποτάμου Ιερισσού, 5. Παναγίας Ακαθίστου Αρναίας, 6. Ζωοδόχου Πηγής Σαρακήνας 7. Αγίου Νικολάου Βουνού Στρατονίκης, 8. Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Σταγειρών, 9. Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Αγίου Προδρόμου, 10. Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Βαρβάρας, 11. Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Ζαγκλιβερίου, 12. Αγίου Τριανταφύλλου Μοδίου.

- Κτίσθηκαν Αίθουσες-πνευματικά Κέντρα σε Αρναία, Στανό, Μεγάλη Παναγία, Βαρβάρα, Στάγειρα, Στρατονίκη, Στρατώνι, Παναγία Ιερισσού, Ουρανούπολη, Παλαιόχωρα, Παλαιόκαστρο, Παναγία Γαλάτιστας, Άγιος Γεώργιος Γαλάτιστας, Περιστέρα, Λειβάδι, Πετροκέρασα, Αγίου Γεωργίου Ζαγκλιβέρι, Αδάμ, Δουμιτιά, Νέα Καλλίνδοια, Κρήμη, Μαραθούσα, Μελισσουργό, Νέα Απολλωνία, Ν. Μάδυτο, Μόδι, Αγίας Παρασκευή Κάτω Σταυρού, Άνω Σταυρό.

- Επί της ποιμαντορίας του ανακαινίσθησαν όλοι οι Ενοριακοί Ναοί. Αγιογραφήθηκαν οι Ναοί: Ιερός Μητροπολιτικός Ναός Αγίου Στεφάνου Αρναίας (πριν την καταστροφή), Προσκυνημάτων Μ. Παναγίας, Αγίου Βασιλείου Μ. Παναγίας, Ταξιαρχών Παλαιοχωρίου, Παναγίας Γαλάτιστας, Αγίου Γεωργίου Ζαγκλιβερίου, Αγίου Γεωργίου Νεοχωρίου, Κοιμήσεως Θεοτόκου Άγίου Προδρόμου, Αγίου Γεωργίου Παλαιοχωρίας, Αγίου Γεωργίου Μαραθούσας, Ζωοδόχου Πηγής Νέων Καλλινδοίων, Γενεσίου Θεοτόκου Σταγειρών, Αγίου Μητροφάνους Στρατονίκης, Άγιας Κυριακής Ολυμπιάδος, Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Γοματίου, Αγίων Κων/νου και Ελένης Ουρανούπολεως, Αγίας Βαρβάρας Στρατωνίου, Αγίας Παρασκευής

Δουμπιών, Αγίου Παύλου Ν. Απολλωνίας, Ναός Ιεράς Μονής Αγίου Κοσμά Αιτωλού, Καθολικό Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου Ολυμπιάδος.

- Εφημεριακοί Οίκοι κτίσθηκαν σε: Βαρβάρα, Στάγειρα, Παναγία Ιερισσού, Αμμουλιανή, Παλαιόχωρα, Ριζά, Γεροπλάτανο, Παλαιόκαστρο, Περιστέρα, Λειβάδι, Πετροκέρασα, Σανά, Σαρακήνα, Αγία Ακυλίνα Ζαγκλιβέρι, Αδάμ, Δουμπιά, Πλατανοχώρι, Κρήμη, Μαραθούσα, Μελισσουργό, Ν. Απολλωνία, Απολλωνία, Μόδι, Περιστερώνα, Αγία Παρασκευή Κ. Σταυρό, Άνω Σταυρό.

- Διοργάνωσε και ανέδειξε τα Ιερά Προσκυνηματα. 1. Το Ιερό Προσκύνημα της Μεγάλης Παναγίας. Διορίσθηκε μόνιμος εφημέριος που τελεί όλες τις ιερές Ακολουθίες. Οικοδόμησε Επισκοπείο και εφημεριακή κατοικία. Ανακαίνισε και επεξέτεινε τον ξενώνα για την λειτουργία των Εκκλησιαστικών Κατασκηνώσεων. 2. Το Ιερό Προσκύνημα της Αγίας Μαρίας Μοδίου. Διόρισε μόνιμο εφημέριο, που τελεί όλες τις ιερές Ακολουθίες.

- Ίδρυσε 4 νέα Μοναστήρια. 1. Ανδρικό Αγίου Χριστοφόρου. 2. Γυναικεία Ιερά Μονή Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ολυμπιάδος. 3. Γυναικεία Ιερά Μονή Αγίου Κοσμά Αιτωλού Αρναίας. 4. Γυναικείο Ησυχαστήριο Παναγία Φοβερά Προστασία Μ. Παναγίας.

- Ίδρυσε το Αγάπιο Ίδρυμα Γαλάτιστας. Περιλαμβάνει πνευματικό Κέντρο, αίθουσες συγκεντρώσεων, εργαστήριο συντήρησης κειμηλίων, Σχολή Αγιογραφίας.

β) Οργάνωση του Πνευματικού έργου

1. Θειο κήρυγμα

- Διόρισε 8 νέους Ιεροκήρυκες.
- Καθιέρωσε Μηνιαίες Ιερατικές Συνάξεις.
- Συνέτασσε Γραπτόν Θείο κήρυγμα κατά τις Κυριακές.

- Κυκλοφόρησε την εφημερίδα «ΜΑΡΤΥΡΙΑ».
- Εξέδωσε 17 τόμους των Εγκυκλίων με την ονομασία «ΜΑΡΤΥΡΙΑ».

- Εξέδιδε κάθε χρόνο το Ημερολόγιον της Μητροπόλεως.

- Ίδρυσε τον Ραδιοφωνικό Σταθμό «ΜΑΡΤΥΡΙΑ».
- Καθιέρωσε σε όλες τις Ενορίες μετά από τον Παρακλητικό Κανόνα της Θεοτόκου να γίνονται Εβδομαδιαία απογευματινά κηρύγματα.

2. Εξομολόγηση

- Χειροθέτησε 46 νέους Πνευματικούς.
- Προσκάλεσε Αγιορείτες Πνευματικούς.

3. Νεανικό έργο

- Επέμεινε στην οργάνωση Κατηχητικών Σχολείων.
- Ίδρυσε την Κατασκήνωση Μ. Παναγίας. Λειτουργήσαν 29 κατασκηνωτικές περιόδοι, όπου φιλόξενηθηκαν δωρεάν 7.000 παιδιά, νέοι και φοιτητές.

- Καθιέρωσε τη Σύναξη Εφήβων με την συμμετοχή των μαθητών των 20 Γυμνασίων και Λυκείων της Μητροπόλεως.

- Ήταν επίτιμος Πρόεδρος του Συνδέσμου Ορθο-

δόξων Νέων «Αγία Νεομάρτυς Ακυλίνα Ζαγκλιβερινή».

• Οργανώθηκαν 23 Γιορτές Νεολαίας στο τέλος των Κατηχητικών Προγραμμάτων.

γ) Φιλανθρωπικό έργο

• Οργάνωσε το Γενικό Φιλόπτωχο ταμείο

• Ανήγειρε το Ίδρυμα Αγάπης-Στέγη γερόντων Θεμελιώθηκε το 1986, λειτούργησε το 1995.

Φιλοξενήθηκαν 150 γέροντες.

• Ήταν επίτιμος Πρόεδρος της Πρωτοβουλίας Γονέων για θέματα οικογενείας και αιρέσεων.

δ) Εκκλησιαστικές Τέχνες

• Προώθησε τη διάδοση της Βυζαντινής Μουσικής με την ίδρυση του Συνδέσμου Ιεροψαλτών της Μητροπόλεως.

• Οργάνωσε τη Σχολή Αγιογραφίας, με 15 παραρτήματα, όπου φοίτησαν 700 μαθητές.

• Ίδρυσε το Εργαστήριο συντήρησης κειμηλίων στο Αγάπιο Ίδρυμα στη Γαλάτιστα.

Γ. Ο ΑΜΒΩΝΑΣ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

• Γνήσιο Εκκλησιαστικό πνεύμα

Διακρινόταν για το γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημά του και την αφοσίωσή του στη μαρτυρική Εκκλησία. Δίδαξε την αγάπη προς την Εκκλησία και μόρφωσε τους πιστούς με γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημα.

• Η αγάπη του στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ευλαβείτο το Οικουμενικό Πατριαρχείο και τον μάρτυρα Οικουμενικό Πατριάρχη. Μετά δακρύων συνεχώς μιλούσε για την Πόλη του Γένους και εδέετο «υπέρ του ευσεβούς κλήρου και του λαού της Βασιλευούσης Πόλεως». Μας πότισε με την αγάπη προς τον μαρτυρικό Οικουμενικό Πατριάρχη και την μαρτυρική Εκκλησία της Κων/πόλεως.

• Η καλοσύνη του

Κατά την υποδοχή του στην πλατεία της Αρναίας, είπε: «δώστε μου την αγάπη σας και πάρτε την καρδιά μου». Κυριολεκτικά, έδωσε την καρδιά του. Μια καρδιά μεγάλη, που χωρούσε όλους, γεμάτη καλοσύνη και ευεργεσία. Μια καρδιά γεμάτη αγωνία για το ποίμνιό του.

• Θεοτοκόφιλος

Αγαπούσε και σεβόταν πολύ την Παναγία. Ενέπνευσε στους χριστιανούς του τον σεβασμό και την αγάπη προς την Κυρία Θεοτόκο. Συχνά προέτρεπε τους πιστούς, να ευλαβούνται την Παναγία και καθημερινά, να διαβάζουν τους χαιρετισμούς της. Μοναδικό είναι το βιβλίο του «Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ», όπου υπομνηματίζει όλους τους λόγους της Θεοτόκου στην Καινή Διαθήκη.

• Η αγάπη στη λειτουργική ζωή

Αγαπούσε την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας και

προ πάντων τη Θεία Λειτουργία, την οποία τελούσε τακτικά. Τελούσε με μεγαλοπρέπεια και τάξη τις Ακολουθίες. Με την βροντερή φωνή του έψαλλε τους ύμνους με το καθαρό Βυζαντινό ύφος.

• Η χαρμολύπη του Σταυρού

Ζούσε τη χαρμολύπη του Σταυρού. Ζούσε το μυστήριο του Σταυρού. Τόνιζε συχνά «ο Σταυρός οδηγεί στην Ανάσταση». Αυτή την σταυροαναστάσιμη πορεία δίδαξε με τα βιβλία, το λόγο και την ζωή σου. Είναι μοναδικό το βιβλίο του η «ΧΑΡΜΟΛΥΠΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ».

• Ερμηνευτής της Αποκάλυψης του Ιωάννου

Μετά τις σπουδές του στην Αγγλία ασχολήθηκε με την ερμηνεία της Αποκαλύψεως του Ιωάννου. Κυκλοφόρησε το βιβλίο «Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΧΩΡΙΑ».

Τα τελευταία χρόνια ερμήνευσε την Αποκάλυψη στις Ιερατικές Συνάξεις και συνέγραψε 7 βιβλία στα οποία προσεγγίζει ερμηνευτικά την Αποκάλυψη.

Δ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Η ΚΟΙΜΗΣΗ

Εισηλθε στα Αγία των Αγίων εν ουρανοίς στις 16 Σεπτεμβρίου 2012 «των Αγίων λειτουργός και της Σκηνής της αληθινής, ήν έπηξεν ο Κύριος και ούκ άνθρωπος» (Εβρ.8,2).

Εμείς «οι περιλειπούμενοι» κλαίμε, θρηνούμε και οδυρόμαστε για την απώλεια τέτοιου πνευματικού πατέρα και προστάτη.

Πονούμε και δακρύζουμε για τον αποχωρισμό.

Χαιρόμαστε όμως, διότι αποκτήσαμε πρέσβυ προς τον Θεό. Καυχώμαστε γιατί είχαμε έναν τέτοιο πατέρα, Επίσκοπο, Γέροντα.

Θα θυμόμαστε και θα ζούμε με την ανάμνηση των ευεργεσιών του.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Άπλωσε τα χέρια σου Δέσποτα και ευλόγησέ μας. Και η ευλογία σου ας μείνει σ' αυτό το λαό, στα πνευματικά σου τέκνα που απορφανισμένα σε αποχαιρετούν.

Ευλόγησέ μας για να συνεχίσου με να λειτουργούμε και να καρποφορούμε μέσα στην «Αγιωτάτη μαρτυρική Εκκλησία μας».

Γέροντα,

«Καιρός του ποιήσαι τώ Κυρίω.

Εύξαι υπέρ ημών Δέσποτα.

Μνήσθητι ημών Δέσποτα.

Της Αρχιερωσύνης σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ – ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

*«Με μιας ανοίγει ο ουρανός, τα σύννεφα μεριάζουν
Οι κόσμοι εμείνανε βουβοί, παράλυτοι κοιτάζουν.
Μια φλόγα αστράφτει...ακούονται ψαλμοί και μελωδία...
Πετάει έν' άστρο... σταματά εμπρός εις την Μαρία...
«Χαίρε της λέει αειπάρθενε, ευλογημένη χაίρε!
Ο Κύριος μου είναι με σε. Χαίρε Μαρία Χαίρε».*

25η Μαρτίου. Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου.

Η καλή αγγελία της χαράς και της ελπίδας στον κόσμο. Ο αρχάγγελος Γαβριήλ ευαγγελίζεται στην «Κεχαριτωμένη» Μαρία τη χαρά. Είναι η χαρά του ερχομού του σωτήρα Χριστού στον κόσμο, η χαρά για τη δική μας σωτηρία και λύτρωση. «Ευαγγελίζου γη χάριν μεγάλην...».

25η Μαρτίου. «Σήμερα της Σωτηρίας ημών το κεφάλαιον».

«Σήμερα χαράς Ευαγγέλια». «Ο υιός του Θεού, υιός της Παρθένου γίνεται».

.....
*«Επέρασαν χρόνοι πολλοί...Μια μέρα σαν εκείνη
Αστράφτει πάλι ο ουρανός...Στην έρημη της την κλίνη
Λησμονημένη, ολόρφανη, χλωμή κι απελπισμένη,
Μια κόρη πάντα τήκεται, στενάζει αλυσωμένη.
Τα σίδερα είναι ατάραγα, σκοτάδι ολόγυρά της.
Η καταφρόνια, η δυστυχιά σέπουν τα κόκαλα της.
Τρέμει με μιας η φυλακή και διάπλατη η θυρίδα ‘*

*φέγγει κι αφήνει και περνά έν' άστρο μιαν αχτίδα.
Ο Άγγελος εστάθηκε, διπλώνει τα φτερά του.
Ξύπνα ταραξου, μη φοβού, χάιρε παρθένε χάιρε.
Ο Κύριος μου είναι με σε Ελλάς ανάστα χάιρε!».*

25η Μαρτίου. Ο Ευαγγελισμός της Ελλάδας,

Ο δεύτερος Ευαγγελισμός, το δεύτερο «χάιρε». Ανέτειλε, η ευλογημένη ημέρα της 25ης Μαρτίου του 1821. Έγινε το μεγάλο θαύμα.

Η 29η Μαΐου του 1453 σήμανε το τέλος μιας αυτοκρατορίας που 1000 και πλέον χρόνια κράτησε στην πανίσχυρη αγκάλη της, γιγάντωσε και έδρεψε τον πολιτισμό και την δόξα. Τα τείχη της Πόλης, έπεσαν, και ο σεισμός απ' το πέσιμό τους, συγκλόνησε τον κόσμο. Ο δικέφαλος αετός, της Χριστιανοσύνης και του Ελληνισμού, έριξε σπασμένα τα φτερά του και μια ατέλειωτη νυχτιά τυραννίας, 4 ολόκληρων αιώνων, μόλις ξεκινούσε.

400 χρόνια πικρής σκλαβιάς.

400 χρόνια το φωμί ζυμωμένο με δάκρυ και ιδρώτα. Με την αγωνία και τη βάρβαρη καταπίεση κάτω από τον ίσκιο του θανάτου. Να μην ορίζεις εκείνο που σπέρνεις, εκείνο που θερίζεις. Άλλοι να διαφεντεύουν το σπίτι σου και να τρυγάνε τον κόπο σου...

400 χρόνια ακατάσχετης εθνικής αιμορραγίας από το παιδομάζωμα και τους στρατούς των γενίτσαρων, τον κεφαλικό φόρο και τον βίαιο εξισλαμισμό.

400 ολόκληρα χρόνια...

Μα την ημέρα που η Ορθοδοξία γιόρταζε για το χαρμόσυνο μήνυμα της ενανδρόπισης Του Υιού και Λόγου του Θεού, ήλθε η ώρα για ένα άλλο χαρμόσυνο μήνυμα. Ήρθε η ώρα για να ροδοφέξει η αυγή της Λευτεριάς. Ήτανε 25η Μαρτίου του 1821, τότε που τινάχτηκε συνδέμελα τούτος ο τόπος, τότε που το νόημα της ελευθερίας έλαβε δρυλικές διαστάσεις στη συνείδηση του Έθνους.

**«Ξύπνα ταραξου, μη φοβού, χάιρε παρθένε χάιρε.
Ο Κύριός μου είναι με σε Ελλάς ανάστα χάιρε!».**

Για να σημάνει όμως η ώρα εκείνη δούλεψαν σκληρά δάσκαλοι του γένους και ισαπόστολοι, παπάδες και δάσκαλοι, απλοί και ανώνυμοι αγωνιστές. Εργάστηκαν Κοσμάδες Αιτωλοί και Φερραίοι, εργάστηκαν Φιλικοί, εργάστηκαν φλογεροί πατριώτες, εργάστηκαν αρματολοί και κλέφτες. Όλοι τους άνθρωποι ταπεινοί, ανυποχώρητοι στη πίστη, εραστές της Ελευθερίας.

Έτσι σήμανε η ώρα για τον μεγάλο ξεσηκωμό. Απ' άκρη σ' άκρη αντήχησε το εθνεγερτήριο σάλπισμα. “Ελευθερία ή θάνατος”. Μα με το σάλπισμα εκείνο δεν μίλησε η λογική. Μίλησαν τα βάθη της καρδιάς ενός ολόκληρου λαού που αντλεί πάντα δυνάμεις από τις ιστορικές του ρίζες.

Εδώ αξίζει να θυμηθούμε τα λόγια του Κολοκοτρώνη μετά την ίδρυση του Ελληνικού. Κράτους. “Όταν αποφασίσαμε να κάμουμε την Επανάσταση δεν συλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμαστε, ούτε πως δεν έχουμε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι βαστούσαν τα κάστρα και τις πόλεις, ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε που πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα, αλλά ως μια βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας, και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι συμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και κάναμε την Επανάσταση.”

Για όλα αυτά ο τόπος μας σήμερα 25η Μαρτίου του 2012, πάλλεται και τιμά τις ψυχές των προγόνων μας, που ποτέ δεν κοιμήθηκαν ύπνο βαδύ στις νυχτιές τους. Συνάμα συνειδητοποιεί ότι όσο το Έθνος μας βρίσκεται σε οργανική κοινωνία με το 21, ενωτίζεται από το πολύμορφο δίδαγμά του και εμπνεόμενο απ' αυτό κάνει πιο στέρεη κι πιο αυθεντική τη καθημερινότητά του.

Μέλημά μας λοιπόν, ο εορτασμός του '21 να γονιμοποιήσει και σήμερα τις ιστορικές μνήμες, τώρα που και πάλι πρέπει να προασπίσουμε την ταυτότητα και την αξιοπρέπείά μας ως λαός.

Η κοινωνία μας ψυχορραγεί. Οι πολιτικοί μας προδίδουν. Ο Έλληνας ζει σε μια καθημερινή ανασφάλεια και αβεβαιότητα. Η πατρίδα μας έχει αποκτήσει 1500000 Έλληνες, οι περισσότεροι νέοι, που έμειναν άνεργοι. Η οικονομία πάει από το κακό στο χειρότερο. Οι ευρωπαίοι «εταίροι» απειλούν την χώρα μας και της ρίχνουν την χαριστική βολή. Ο λαός ένα καζάνι που βράζει...

Αυτά όμως δεν τα περνάμε πρώτη φορά σαν έθνος. Επίκαιροι, όσο ποτέ, είναι οι τίμιοι αγωνιστές του '21, που μας έδειξαν τον ηρωικό δρόμο της ανιδιοτέλειας, της αντίστασης και του μαρτυρίου.

Την εποχή της επανάστασης του '21 ήταν που οι πολιτικάντηδες φυλάκιζαν τον «Γέρο του Μωριά», ο αρχιστράτηγος του αγώνα, περίμενε υπομονετικά στην φυλακή την απελευθέρωσή του, αφού πρώτα ο ίδιος έδωσε την ελευθερία στην Ελλάδα...

Τον ίδιο καιρό και πάλι που άλλοι πολιτικάντηδες, λαφυραγωγούσαν και εκμεταλλεύονταν την επανάσταση, ο Νικηταράς δεν άπλωσε το χέρι του στα λάφυρα, παρότι πάμφτωχος, αλλά νοιαζόταν μόνο για την ελευθερία της πατρίδας. Ο αγωνιστής λοιπόν, αυτός που μετά την επανάσταση συνέλαβαν και καταδίκασαν για μικροπολιτικές σκοπιμότητες, παντελώς αδώο, πέρασε ενάμιση χρόνο στις φυλακές και όταν αποφυλακίστηκε, ζητιάνευε έξω από τις εκκλησίες για να μπορέσει να ζήσει και πέθανε αβοήθητος και ξεχασμένος από το ελληνικό κράτος....

Αλλά υπήρξαν και πολιτικοί με ήθος και δάρρος όπως ο Ιωάννης Καποδίστριας, ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδος, που δεν κοίταξε το προσωπικό του συμφέρον αλλά το συμφέρον της πατρίδας. Αυτός όταν κλήθηκε για να κυβερνήσει έδωσε εντολή πως όποιος θέλει να είναι μαζί του στη διακυβέρνηση της χώρας, θα είναι άμισθος γιατί η πατρίδα είχε μεγάλη ανάγκη.

Στην Ελλάδα λοιπόν του σήμερα, στην Ελλάδα του 2013, που δυστυχώς βγαίνουν αληθινά τα λόγια του Ρήγα: «ακόμα τούτη η Άνοιξη, ραγιάδες, ραγιάδες, τούτο το καλοκαίρι»..., στην Ελλάδα που έρχονται δυσκολότερες μέρες, πρέπει να έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά και να επαγρυπνούμε. Να αντισταθούμε στον εφησυχασμό, να αντισταθούμε στον βιασμό της νοημοσύνης μας, να αντισταθούμε στην προπαγάνδα των στρατευμένων μέσω ενημέρωσης, να αντισταθούμε στο ξεπούλημα της πατρίδας μας.

Κλείνοντας, θα αφιερώσουμε στους ντόπιους και τους ξένους, που σκοπό έχουν να μας κατασπαράξουν, την απάντηση του Κολοκοτρώνη στον Ιμπραήμ: «Όχι τα δέντρα να μας κόψεις, όχι τα σπίτια να μας κάψεις, πέτρα στην πέτρα να μη μείνει, εμείς δεν προσκυνούμε»!!!

π. Γεώργιος Αλεντάς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΕΣ

- 8-1-2013 Σταματίου Ελεωνόρα (χήρα Κωνσταντί-νου) ετών 90
- 8-3-2013 Μυρσίνη (χήρα Λεωνίδα) Αργυρέλλη ετών 81
- 14-3-2013 Σαββαδέλλης Παναγιώτης (Πανσελήνου) ετών 83

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- 13-1-2013 Παναγιώτη Δαλβαδάνη (ετήσιο)
- 10-2-2013 Ελεωνόρας Σταματίου(τεσσαρακονθήμερο)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Τη Δευτέρα 7 Ιανουαρίου βαπτίσαμε στο Ι. Προσκύνη-μα Ταξιαρχών Μανδαμάδου το δεύτερο παιδί των: Θεο-δώρου και Γεωργίας Προκοπίου
Το όνομα του νεοφώτιστη: ΙΩΑΝΝΗΣ - ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ
Ανάδοχος ο: Βασίλειος Σαββέλης.

ΕΝΟΡΙΑΚΑ

✠ Η ΠΙΤΑ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Ανήμερα της Πρωτοχρονιάς μετά τη Θεία Λει-τουργία και την καθιερωμένη Δοξολογία επί τη εισόδω εις το νέο έτος, κόψαμε στην Εκ-κλησία, παρουσία όλων των ενοριτών μας την πίτα της ενορίας μας.

✠ ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Και εφέτος στην ενορία μας. ανήμερα των Θε-οφανείων, 6 Ιανουαρίου, μετά τις καθιερωμέ-νες ακολουθίες στο Ναό μας, κατεβήκαμε στο «Σκαμιούδι», -Σκάλα Λισβορίου-, όπου όπως κάθε χρόνο, ρίξαμε το Σταυρό στη θάλασσα.

✠ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τη Παρασκευή, 7 Ιανουαρίου, επί τη εορτή της Συνάξεως του Τιμίου Προδρόμου και Βα-πτιστού Ιωάννου, ετελέσθη στην ενορία μας, με τη συμμετοχή πολλών ιερέων, πανηγυρική Θεία Λειτουργία.. Η ημέρα αυτή είναι μια δεύ-τερη πανήγυρις για τον Ναό μας.

ΔΩΡΕΕΣ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΛΕΟΝΩΡΑΣ ΣΤΑΣΜΑΤΙΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ

Κων/νου Κατραμάδου, Μιχαήλ Στάθη, Εμμανουήλ Παχού,
Ηρακλή Ψυχογιουδάκη, Μαρίας Στάθη, Γεωργίου Κα-
ραβασιλείου, Ιωάννη Καραβασιλείου, Φιλίππας Κρευλλά-
κη, Εμμανουήλ Τζαβαλάκη, Χριστοφόρου Προδρομιδή,
Ξένης Σπίνου,
Εμμανουήλ Βασάλου, Ευαγγέλου Γιαλαμά, Ευστρατίου
Χιώτη, Παναγιώτη Χιώτη, Απαστόλου Σταματίου.

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

ΓΙΑ ΦΩΝΗ ΕΝΟΡΙΑΣ

- ♦ Βέρδης Μελέτιος 200 δολ. Αυστραλίας (εκ πα-
ραδρομής στο προηγούμενα τεύχος εγράφησαν
100).
- ♦ Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Λαζόπουλος 20€

Της μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, όρθρίζει γάρ τò πνεύμά μου, πρòς ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον έσπιλωμένον, άλλ' ώς οίκτίρων κάθαρον, εύσπλάγχυν σου έλέει.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩΔ.: 034295

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300

ΤΗΛ.: 22520-71160, FAX: 22520-71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com>

<http://ntprodromoy.blogspot.com>

E-mail: alentas@ath.forthnet.gr

Έκδοτική Παραγωγή **ΣΑΪΤΣΗ** Τηλ.: 210-34.76.090

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ